

Т. Б. Валійовастарший викладач кафедри іноземних мов
Харківського національного університету радіоелектроніки
<https://orcid.org/0000-0002-1121-6654>

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗВО

У сучасному середовищі новим напрямком розвитку в освіті є перехід із класичної освіти до віртуального освітнього простору, створений програмними засобами обчислювальної техніки на основі системи електронного навчання «Electronic Learning (E-learning)», яка розробляється завдяки комп'ютерним технологіям, що забезпечують дистанційне навчання з використанням індивідуальних оптимальних програм з управління процесом навчання. Однією з форм електронного навчання є дистанційне навчання, яке стало широко застосовуватися у зв'язку з масовим переходом освітніх організацій на дистанційні форми навчання саме у період Коронавірусу (Covid-19) та повномасштабного вторгнення в Україну у 2022 році. Відповідно зросла потреба у вивченні іноземної мови у всіх сферах та галузях, що стає ключовим елементом у процесі модернізації та інтернаціоналізації системи розвитку країни. У наш час використання сучасних технологій електронного навчання при вивченні іноземної мови доцільне у педагогічній науці та практиці освітньої діяльності.

У статті обґрунтовано доцільність застосування сучасних технологій електронного навчання при вивченні іноземної мови, що органічно пов'язано з основними завданнями, які постають перед сучасними закладами вищої освіти. Визначено взаємозв'язок електронного навчання та дистанційного навчання у закладах вищої освіти, що водночас об'єднує їх зв'язок. Доведено, що основою електронного навчання E-learning є впровадження сучасних технологій у заклади вищої освіти. У статті уточнено сутність понять «технології», «електронне навчання», «дистанційне навчання», «електронне освітнє середовище», «інформаційно-комунікаційна система дистанційного навчання (електронна освітня платформа)». Сформовано критерії, які необхідно використовувати для зіставлення та порівняння освіти щодо застосування технологій електронного навчання. Описано відмінності між видами та технологіями електронного навчання E-learning у закладах вищої освіти. Розглянуто відмінності між видами та технологіями електронного навчання, які пропонують комплексне забезпечення навчального процесу, що безпосередньо впливає на обсяг отриманих знань та вмінь студентів впродовж навчання у закладах вищої освіти. Запропоновано два аспекти процесу навчання, які впливають на результат і ефективність студентів впродовж навчального процесу у закладах вищої освіти.

Ключові слова: технології, електронне навчання, дистанційне навчання, електронне освітнє середовище, інформаційно-комунікаційна система дистанційного навчання (електронна освітня платформа), заклади вищої освіти.

Постановка проблеми. У сучасному середовищі новим напрямком розвитку в освіті є перехід із класичної освіти до віртуального освітнього простору, створений програмними засобами обчислювальної техніки на основі системи електронного навчання «Electronic Learning (E-learning)», яка розробляється завдяки комп'ютерним технологіям, що забезпечують дистанційне навчання з використанням індивідуальних оптимальних програм з управління процесом навчання. Завдяки електронному навчанню (Electronic Learning) студенти отримують нові унікальні можливості для навчання, саме у професійній освіті, у тому числі при вивченні іноземної мови. Однією з форм електронного навчання є дистанційне навчання, яке стало широко застосовуватися у зв'язку з масовим переходом освітніх організацій на дистанційні форми навчання саме у період Коронавірусу (Covid-19) та повно-

масштабного вторгнення в Україну у 2022 році. Відповідно зросла потреба у вивченні іноземної мови у всіх сферах та галузях, що стає ключовим елементом у процесі модернізації та інтернаціоналізації системи розвитку країни. Зокрема, у зв'язку з цим, активізувалася проблема щодо підвищення результативності застосування сучасних технологій електронного навчання, а саме впровадження у систему освіти нових платформ для проведення он-лайн конференцій та створення системи для інформаційно-освітнього середовища в закладах вищої освіти. Технології електронного навчання є факторами забезпечення якості мовної освіти як обов'язкового компонента професійної освіти. Таким чином, у наш час використання сучасних технологій електронного навчання при вивченні іноземної мови доцільне у педагогічній науці та практиці освітньої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми застосування сучасних технологій електронного навчання «Electronic Learning (E-learning)» всебічно досліджено в працях зарубіжних та українських дослідників, а саме Дж. Крос та І. Гамільтон [1], Бадрул Хан [2], Л. Муц [3], В. Овчарук [4], О. Тряпкіна [5] та ін. Теоретико-методичні основи формування ефективного механізму забезпечення студентів сучасними технологіями дистанційного навчання розглянуто в роботах: І. Блощинського [6], Л. Гаврилової [7], О. Гнатюка [8], Н. Думанського [9], О. Кучай [10]. У зв'язку з різноманітністю наукових підходів питання щодо застосування технології E-learning при вивченні іноземної мови залишається відкритим та потребує подальших розробок.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. На науково-теоретичному рівні актуальність даної проблеми визначається значимістю формування педагогічних підходів до організації електронного навчання серед студентів у закладах вищої освіти. Зокрема, представлені підходи необхідно об'єднати у педагогічну концепцію та надати практичні рекомендації для педагогічних колективів на вибір при застосуванні технологічного та процесуального компонента електронного навчання, особливостей організації освітнього процесу залежно від індивідуальних освітніх цілей кожного студента. Таким чином, науково-методичний рівень актуальності розглянутої проблеми обумовлюється необхідністю розробки комплексу педагогічних умов для переходу до електронного навчання. Не зважаючи на складність і неоднозначність теми дослідження, електронне навчання донедавна не виступала як основний предмет дослідження, проте ціла низка наукових напрямів дозволяє підійти до розкриття сутності даного явища. Разом з тим, окремі питання застосування сучасних технологій електронного навчання при вивченні іноземної мови, дозволяють створити ефективні заходи для студентів у закладах вищої освіти, зокрема потребують подальших досліджень та уточнення сутності понять «технології електронного навчання» та «технології електронного навчання при вивченні іноземної мови», які не суперечать, а скоріше доповнюють один одного підкреслюючи тим самим його складність і багатоаспектність.

Метою статті є практичне застосування сучасних технологій електронного навчання у закладах вищої освіти при вивченні іноземної мови в системі професійної освіти.

Виклад основного матеріалу. У сучасному середовищі використання різноманітних інформаційних технологій дозволяє студентам, і зокрема суспільству отримувати знання, які необхідні для їх подальшого розвитку. Для початку необхідно зауважити, що в наукових інформаційних джере-

лах представлено українськими та зарубіжними вченими велику кількість різноманітних визначень поняття «технології» у всіх сферах життєдіяльності людини, зокрема включаючи загальну, середню та вищу освіту. Однак, дане визначення постійно доповнюється та змінюється дослідниками відповідно до розвитку та впровадження нових технологій. Можна побачити, що термін «технологія» визначається багатьма вченими [9–10] як система умов, форм, методів, засобів діяльності та критеріїв оцінки якості процесу навчання.

Зокрема, потрібно розуміти, що всі технології, особливо освітні технології, мають комунікативну та педагогічну характеристики, та є базовими складовими поняття «технології електронного навчання». Авторами [1, 4–5] запропоновано розглядати визначення поняття «електронне навчання (E-learning)» як міжнародну освітню парадигма, яка має культурні особливості у різних країнах, зокрема має свою специфіку щодо кожної окремої країни. Відповідно, специфіка електронного навчання при вивченні іноземних мов включає безліч різних показників, а саме особливості мотивації студентів до вивчення іноземної мови, кількість студентів у групі, обсяг самостійної роботи студентів, стан інфраструктури університетів, рівень цифрової грамотності викладачів та студентів, розвиток академічної та віртуальної мобільності, зміст мовної та освітньої політики ЗВО у країні, узгодження цілей, змісту, організації та оснащення курсу навчання між суб'єктами, відповідальними за конкретний курс навчання та ін. В свою чергу, такі показники специфіки електронного навчання при вивченні іноземних мов визначаються, перш за все характером комунікації між суб'єктами освітнього процесу, що є основним компонентом у реалізації електронного навчання. До головних аспектів обґрунтування цього твердження належать значимість комунікації під час навчання, зокрема електронне навчання при вивченні іноземних мов – це роль комунікативних особливостей технології та визнання комунікативного підходу до навчання іноземної мови. Електронне навчання (E-learning) передбачає, що студент у закладах вищої освіти отримує більше знань та вмій завдяки використанню сучасних технологій, що підкреслює позитивну роль інтеграції прогресивних технологій в сучасну освіту України. Безпосередньо комунікативна та педагогічна складова поняття «технології» в освіті відіграють особливу роль через те, що вони є основними елементами поняття технологія електронного навчання, яке пов'язано з інформаційними технологіями, що у сучасному середовищі постійно розвиваються. Зокрема, на думку вчених [6–8, 10, 11–12] поняття «інформаційні технології» та інформаційно-комунікаційні технології» до кінця 1990-х років педагоги в більшості країн вважали, що це одне визначення, яке

необхідно розглядати як інформаційно-комунікаційні технології, що навчають студентів знаходити та правильно користуватись інформацією, вміти використовувати отриману інформацію та обмінюватись інформацією з метою взаємодії викладача та студента і студента зі студентом, що свідчить про дистанційне навчання. Відповідно до Закону України затверджено наказ від 25.04.2013 року № 466 «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» в якому під дистанційним навчанням розуміється «індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій» [13], зокрема МОН України опублікувало Наказ № 1115 від 08.09.2020 «Деякі питання організації дистанційного навчання», яке надає визначення поняттю «електронне освітнє середовище» як «сукупність умов навчання, виховання та розвитку учнів, що забезпечуються за допомогою сучасних освітніх, інформаційно-комунікаційних (цифрових) технологій» [14], однак «інформаційно-комунікаційна система дистанційного навчання (електронна освітня платформа)» передбачає «програмно-технічний комплекс, що об'єднує систему електронних освітніх ресурсів, програмне забезпечення для створення, накопичення та доступу до таких ресурсів, а також для організації освітнього процесу в умовах дистанційного навчання (у тому числі ефективної взаємодії учасників освітнього процесу та контролю за навчанням)» [14]. В свою чергу поняття «дистанційне навчання» та «дистанційна освіта» іноді порівнюють, хоча вони не є тотожними. Наприклад вчені І. Гращенко та В. Хмурова [15] вважають, що «дистанційну форму навчання інколи ототожнюють із заочною формою освіти, проте перша передбачає постійну самоосвіту та роботу із засвоєння знань, постійний контакт з викладачами та іншими здобувачами вищої освіти, а інша – спілкування з викладачем лише декілька разів на рік», тобто можна побачити, що класична форма освіти с часом втрачає свої позиції і на її місце приходять вже сучасні інформаційно-технічні технології. Відповідно, на думку автора [16] «на відміну від традиційного дистанційного навчання орієнтоване на впровадження в навчальний процес принципово інших моделей навчання, що передбачають проведення конференцій, проектні роботи, тренінги та інші види діяльності з комп'ютерними та нетрадиційними цифровими технологіями». Видатні зарубіжні вчені М. Арагісіо, Ф. Васоа, Т. Олівейра у роботі [17] описують теоретичну можливість суттєвого підвищення ефективності електронного навчання

в порівнянні з класичним, а також реалізація на базі процесуального та технологічного компонента наступних освітніх можливостей: індивідуалізації процесу здобуття освіти, «інноваційність», мобільність, доступність, економічність (насамперед – за часовими параметрами). Однак у більшості випадків створення віртуальних освітніх просторів, що анонсується освітніми установами України, обмежується використанням у навчальному процесі електронної пошти, засобів мультимедіа, різноманітних баз даних.

Основну увагу в даний час приділяють технологічним та процесуальним компонентам електронного навчання «E-learning», упускаючи людський компонент та тісно пов'язаний з ним, наукові досягнення педагогіки як науки про виховання та навчання людини, на жаль не дозволяє на практиці реалізувати всі освітні можливості електронного навчання «E-learning». Відповідно лише комплексне застосування науково обґрунтованих сучасних педагогічних підходів при організації електронного навчання «E-learning» до постановки освітньої мети, організації освітнього процесу у віртуальному освітньому просторі, безперервного проведення педагогічних вимірювань та корекції освітнього процесу, залежно від отриманих результатів, об'єднаних у єдину педагогічну концепцію, може забезпечити ефективність електронного навчання «E-learning» [2–3]. Відповідність сучасним вимогам буде означати інноваційний підхід у навчанні. Це дозволить надати добре продумане інтерактивне середовище навчання кожному, хто навчається, в будь-якому місці і в будь-який час з використанням ресурсів різних цифрових технологій. Навчання «E-learning» здійснює перехід від системи управління даними до системи управління знаннями. Відповідно до вищезазначеного, необхідно приділити увагу визначенню поняття «критерії» та відмітити його взаємозв'язок з поняттям «показник». Під критерієм розуміється ознака, на підставі якої проводиться оцінка, визначення чи класифікація чогось. Основними функціями критеріїв є: вимірювальна та оціночна, класифікаційна та відбіркова, функція стандартизації, порівняльна функція. Зокрема, показник – це те, за допомогою чого можна судити про розвиток та хід чогось або виражені числом характеристики будь-якої властивості об'єкта, процесу чи рішення. Відмінність між поняттями «критерії» та «показник» полягає в тому, що критерії є ширшим поняттям, ніж показник, зокрема критерії та показники є суть загального та приватного. Сформуємо чотири основні критерії, які необхідно використовувати для зіставлення та порівняння освіти щодо застосування технологій електронного навчання, а саме:

1) особливості освітніх нормативно-правових документів про розвиток технологій електронного навчання;

2) поняття «технології електронного навчання» стосовно мовної освіти в Україні;

3) специфіка електронного навчання при вивченні іноземної мови;

4) зміст прогресивного досвіду в теорії та практиці застосування технологій електронного навчання при вивченні іноземної мови в ЗВО.

Відповідно освітньо нормативно-правові документи свідчать про розвиток студентів завдяки технологіям електронного навчання при вивченні іноземної мови, тобто по-перше електронне навчання слід розглядати як освітню парадигму, оскільки документи містять положення, які пов'язані з технологіями та навчанням іноземної мови, та, по-друге різниця між проаналізованими документами полягає у вказівках вивчення англійської мови та зафіксовано у вигляді формування універсальної компетенції з іноземної мови.

Безпосередньо особлива увага приділяється відмінностям між видами та технологіями електронного навчання. Види електронного навчання представляють комунікативні моделі накопичення та трансляції інформації, зокрема найбільш поширені у використанні в закладах вищої освіти:

гібридне навчання (Blended Learning) передбачає одночасне використання традиційних форм та дистанційних елементів E-learning в рамках однієї навчальної програми;

спільність людей (Learning Communities), які мають ідентичні цілі та інтереси та створюють загальну систему знань у певній предметній галузі. Учасники спільноти формують освітній контент, таким чином, розвиваючи основу знань.

веб-сторінки (Content Sharing), які забезпечують трансляцію інформації для навчання.

Також слід описати технології, що дозволяють синхронізувати процес навчання у форматах віртуальної кімнати, класу (Virtual Classroom), віртуальної дошки (Whiteboard) або лекційні плакати (Flipchart). Відповідно, особливу популярність набувають сервіси, які пропонують комплексне забезпечення навчального процесу, починаючи від розміщення публікацій, проведення конференцій, лекцій, закінчуючи аналітикою, яка дозволяє комплексно оцінити навчальну діяльність не лише студента, а й викладача.

Важливо зазначити, що традиційна модель навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей передбачає розвиток навичок читання, розуміння, перекладу текстів по профільній спеціальності. Проте, сучасні реалії доповнюють цей список навичками мовного спілкування на професійні теми та ведення наукових обговорень. Відповідно, дидактика процесу навчання мови будується на підставі наступного алгоритму: визначення комунікативних моделей та ознак тексту, засобів їх (ознак) вираження; розробка моделі для їх активного та пасивного тренування; вибір

та вибір технік запам'ятовування словотворчих, лексичних та граматичних структур, необхідних для читання, аудіювання, говоріння; вибір технік автоматизації у студентів навичок мовної діяльності; розробка сценаріїв розвитку навичок монологічного та діалогічного мовлення. Результат дидактичних розробок надається студентам у виді вправ, що реалізуються на основі принципів, а саме від простого до складного і циклічність.

В даному випадку, розглянемо два аспекта процесу навчання, які впливають на результат і ефективність студентів впродовж навчального процесу. Перший аспект – унікальність методики викладання. Унікальність може бути оцінена у двох аспектах (змістовний аспект передбачає унікальність вправ, їх адаптивність до середовища професійного спілкування; дидактичний аспект – організацію процесу навчання та технології трансляції інформації). Очевидно, що вимоги державних стандартів, що обмежують викладача в можливостях організації навчального процесу з компетенціями, пов'язані, в основному, з загальнокультурними, які не дозволяють повною мірою реалізувати творчі ініціативи. Тому оцінка цього аспекту може бути спрощена оцінкою того факту, наскільки активно викладач орієнтований на розвиток комунікативних навичок студентів, комбінуючи граматико-перекладний (Grammar Translation), структурний (Structural Approach), аудіолінгвальний (Audiolingual Method), лексичний (The Lexical Approach) чи інші методи.

Другий аспект процесу навчання – мотивація та контроль роботи студентів. Даний аспект передбачає необхідність формування у студентів активної позиції в процесі навчання, а також розробку чітких критеріїв оцінки результатів навчання на кожному етапі придбання комунікативних навичок. Причому оціночна шкала має бути критерієм оцінки освоєння мовного курсу протягом усього часу навчання та безпосередньо з підсумковим контролем. Така диференціація оціночної діяльності дозволить регламентувати процес навчання та допоможе студенту зберегти мотивацію до вивчення мовного курсу протягом усього часу. Результати навчання можуть бути оцінені на основі моделі компонентного складу міжкультурної компетенції.

Зокрема, виникла необхідність в проведенні опитування серед викладачів і студентів закладів вищої освіти, в якому було виявлено, що більшість опитаних сприймає електронне навчання (дистанційного навчання) як форму збільшення самостійної роботи студента, а також освітню практику, яка обмежує викладача в реалізації інтерактивних методів навчання і супроводжується зростанням робочого навантаження на самого студента. Безумовно, у процесі інтерв'ю було озвучена й протилежна думка, але її висловлювали викладачі,

які мають досвід організації он-лайн навчання та знання про технічні можливості освітніх майданчиків у мережі Інтернет, а також володіння додатковими технічними навичками підготовки занять з використання електронних ресурсів. Відповідно, виходячи з опитування можна зробити висновок, що для студентів необхідно проводити різні майстер класи та курси щодо оволодіння різними технологіями електронного навчання у закладах вищої освіти, що, в свою чергу, сприятиме кращому засвоєнню знань студентів.

Висновки і пропозиції. Виходячи із проведеного дослідження, основою електронного навчання E-learning є впровадження інформаційно-комунікаційної системи дистанційного навчання, яка досягається завдяки ефективному використанню кваліфікованих викладачів в закладах вищої освіти. Нажаль, більшість студентів недостатньо поінформовані про можливі технологічні, методологічні та методичні рішення та можливості реалізації формату електронного навчання (дистанційного навчання), а саме великій кількості переваг для студентів, які не мають можливості відвідувати заняття оф-лайн. Всі сучасні технології, особливо освітні технології, мають комунікативну та педагогічну характеристики, та є базовими складовими поняття «технології електронного навчання», що є актуальним на даний час. Завдання закладів вищої освіти полягає у підвищенні конкурентоспроможності та розширенні можливостей для студентів завдяки використанню сучасних технологій електронного навчання. Зокрема, викладачу необхідно постійно орієнтувати студентів на розвиток комунікативних навичок, комбінуючи граматико-перекладний (Grammar Translation), структурний (Structural Approach), аудіолінгвальний (Audiolingual Method), лексичний (The Lexical Approach) чи інші методи при вивченні іноземної мови в закладах вищої освіти.

Список використаної літератури:

1. Cross J., Hamilton I. The DNA of e-Learning. URL: <http://internettime.com/Learning/articles/DNA.pdf> (дата звернення: 01.04.2023)
2. Badrul Khan A framework for e-Learning. URL: <http://www.bookstoread.com/framework> (дата звернення: 01.04.2023)
3. Овчарук В., Юцук І. Використання технологій E-Learning в освітньому процесі. *Norwegian journal of development of the International Science* № 60. 2021. С. 35–38.
4. Муц Л.Ф. Технології «E-LEARNING» в системі мовної підготовки іноземних громадян. *Вісник дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія».* Педагогічні науки. 2015. № 2 (10). С. 270–274.
5. Трякіна О.О. Електронне навчання (E-Learning): нові тенденції розвитку в процесі самоосвіти. 2011. URL: <http://bo0k.net/index.php?id=8085&chapter=1&p=achapter> (дата звернення: 01.04.2023).
6. Блощинський І.Г. Сутність та зміст поняття «дистанційне навчання» в зарубіжній та вітчизняній науковій літературі. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України.* 2015. Вип. 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2015_3_4. (дата звернення: 01.04.2023).
7. Гаврілова Л., Катасонова Ю. Теоретичні аспекти впровадження дистанційного навчання в Україні. *Освітологічний дискурс.* 2017. № 1–2 (16–17). С. 168–182. URL: <https://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/433/362> (дата звернення: 01.04.2023).
8. Гнатюк О.В. Проблеми дистанційного навчання учасників освітнього процесу в сучасних умовах. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/728327/1/%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82.pdf> (дата звернення: 01.04.2023).
9. Думанський Н.О. Класи сучасних технологій дистанційної освіти. URL: <http://vlp.com.ua/files/12.pdf> (дата звернення: 01.04.2023).
10. Кучай О., Дем'янюк А. Сучасні технології дистанційного навчання. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка* № 2, 2021. С. 77–85. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/45450/1/47.pdf> (дата звернення: 01.04.2023).
11. Зайченко І.В. Теорія і методика професійного навчання: навчальний посібник для студ. вищ. навч. закл. спеціальності 8.18010021 «Педагогіка вищої школи». Київ, ЦП «КОМПРИНТ», 2014. 548 с. URL: <http://lira-k.com.ua/preview/12229.pdf> (дата звернення: 01.04.2023)
12. Каменева Т.М. Теоретичні основи навчання: навчально-методичний посібник. Київ, МНУЦ, 2018. 282 с.
13. Про затвердження Положення про дистанційне навчання: Наказ Міністерство освіти і науки України від 25 квітня 2013 року № 466. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення: 01.04.2023).
14. Деякі питання організації дистанційного навчання: Міністерство освіти і науки України наказ № 1115 від 08.09.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0941-20#Text> (дата звернення: 01.04.2023).
15. Хмурова В., Гращенко І. Дистанційна освіта в період пандемії COVID-19. *Вісник КНТЕУ.* 2020. № 3. С. 136.
16. Глуховська Н. А Проблеми і перспективи дистанційного навчання в системі підготовки

майбутніх фахівців в умовах євроінтеграції. Актуальні проблеми педагогіки, психології та професійної освіти. 2016. No 2. С. 67–71.

17. Aparicio M., Bacao F., Oliveira T. Grit in the path to e-learning success. *Computers in Human Behavior*, Vol. 66 №. 1, 2017. pp. 388–399.

Valiova T. The use of modern electronic learning technologies in foreign language learning at higher education institutions

In the modern environment, a new direction of the development in education is the transition from the classical education to a virtual educational space created by computer software based on the electronic learning system “Electronic Learning (E-learning)” which is developed due to the computer technologies that provide distance learning with the individual optimal programs using for the learning process managing. One of the forms of E-learning is the distance learning which became widely used in connection with the mass transition of educational organizations to distance learning precisely during the period of the Corona virus (Covid-19) and the full-scale invasion of Ukraine in 2022. Accordingly, the need to learn a foreign language has increased in all spheres and industries which is becoming a key element in the process of modernization and internationalization of the country’s development system. Nowadays, the use of modern electronic learning technologies in foreign language learning is expedient in pedagogical science and educational practice.

The article substantiates the expediency of using modern electronic learning technologies in foreign language learning which is organically connected with the main tasks facing modern institutions of higher education. It is determined the relationship between E-learning and distance learning in institutions of higher education which at the same time unites their connection. It is proven that the basis of E-learning is the implementation of modern technologies in institutions of higher education. The article specifies the essence of the concepts of “technology”, “electronic learning”, “distance learning”, “electronic educational environment”, “information and communication system of distance learning (electronic educational platform)”. The criteria that must be used to compare the education regarding the use of electronic learning technologies are formed. The differences between the types and technologies of E-learning in higher education institutions are described. The differences between the types and technologies of e-learning which offer the comprehensive support of the educational process which directly affects the amount of knowledge and skills of the students during their studies at higher education institutions are considered. It is proposed two aspects of the learning process which affect the results and efficiency of the students during the educational process in institutions of higher education.

Key words: *technologies, electronic learning, distance learning, electronic educational environment, distance learning information and communication system (electronic educational platform), higher education institutions.*